

SENTÈNCIA 2001-23 DE 19 D'ABRIL DE 2001

BÉNS PÚBLICS. Els particulars no disposen d'un dret a disposar dels béns comunals ni poden imposar la modificació del seu estat actual. CARRETERES. Avantprojecte d'obertura d'un vial per a l'accés rodat a una finca. IGUALTAT DAVANT LA LLEI. El principi d'igualtat està subordinat al de legalitat. PROCÉS ADMINISTRATIU. Cosa jutjada. COMUNS. La Massana

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 22 de setembre de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pels Srs. D.M.V., F.C.C. i O.F.S. contra l'Hble. Comú de La Massana, en que sol·licitaven l'aprovació de l'avantprojecte d'obertura d'un vial d'accés rodat a les seves propietats.

2n.- La representació dels agents va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 31 d'octubre de 2000. En síntesi, la impugnació es fonamenta en que el camí que es vol obrir no suposa cap impacte ambiental desfavorable; que no hi ha alienació del domini públic ja que el camí tindrà també aquest caràcter; que la negativa del Comú és arbitrària en no justificar-se raons d'interès general; i en que es vulnera el principi d'igualtat, ja que en altres casos s'ha autoritzat l'obertura de vials a través de terreny comunal.

3r.- El Comú de La Massana es va oposar al recurs mitjançant escrit presentat el 20 de novembre de 2000. Basa la seva pretensió en l'existència de cosa jutjada, ja que va ser objecte d'un anterior procés la denegació de l'aprovació de l'avantprojecte; en la manca d'expedient de delimitació dels terrenys comunals que limiten amb els dels agents; i en que resulta impossible establir càrregues sobre el domini públic, derivades de la transformació que produirien les obres d'un bosc comunal en una carretera, amb les conseqüències negatives que això comportaria per al medi ambient.

4t.- En l'acte de la vista oral els advocats de les parts van formular les al·legacions que van considerar més adients en defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a qüestió prèvia, s'han de confirmar els pronunciaments de la sentència apel·lada que es refereixen a la inexistència de cosa jutjada. En efecte, en el procés anterior que va cloure la sentència d'aquesta Sala núm. 98-57, de 17 de desembre de 1998, s'examinava la legalitat del refús de l'autorització per a construir un vial, mentre que en l'actualitat la sol·licitud dels agents es concreta en l'avantprojecte previst en l'article 5 del Reglament de normativa constructiva de la parròquia de La Massana, de manera que entre ambdós processos no hi ha la identitat d'objecte que podria justificar l'apreciació de la cosa jutjada.

A més, no es pot oblidar que la primera sol·licitud va ser desestimada merament per defectes formals. En conseqüència, encara que es tractés en els dos casos del mateix instrument urbanístic (l'avantprojecte), s'hauria de considerar que la segona petició esmenada té substantivat pròpia respecte de la primera, per la qual cosa tampoc podria apreciar-se l'existència de cosa jutjada.

Tercer.- Pel que fa a la qüestió de fons, s'ha de partir del fet que, com insisteix en assenyalar la part agent, no es tracta en aquest cas de l'aprovació d'un avantprojecte de parcel·lació o urbanització, sinó merament de l'obertura d'un accés rodat a les propietats dels recurrents.

Ara bé, la sol·licitud que s'examina presenta una important singularitat front a les autoritzacions -i el corresponents avantprojectes- que regula el Reglament de normativa constructiva de la parròquia de La Massana. En aquesta disposició es contempla el règim d'autoritzacions com un sistema d'intervenció administrativa prèvia en l'activitat constructora que els interessats duen a terme sobre terrenys de la seva propietat o dels quals poden disposar per qualsevol títol habilitant.

En el present cas, ben al contrari, el contingut de l'avantprojecte que els agents han sotmès a l'autorització del Comú permet apreciar que l'obertura del vial que es pretén dur a terme s'ha de realitzar en la seva major part sobre terrenys comunals. Tanmateix, com bé diu la sentència apel·lada, els agents no són titulars d'un dret a disposar dels béns comunals ni, en conseqüència, a imposar la modificació del seu estat actual, per més que s'afirmi que la carretera que es vol construir continuarà tenint la consideració de bé de domini públic.

En definitiva, no ens trobem en aquest cas davant d'un supòsit habitual de control d'un acte administratiu d'intervenció en la propietat privada, sinó que, en realitat, el Comú ha denegat vàlidament l'aprovació de l'avantprojecte en base a les seves potestats dominicals, en constatar que afecta els béns de què és titular. L'exercici de les facultats dispositives sobre aquests immobles que pertoca a l'Administració no pot ser enjudiciat amb la mateixa perspectiva que ho seria l'ús de les potestats administratives de control de l'edificació en la propietat privada, que és el supòsit general que regula el Reglament de normativa constructiva de la parròquia de La Massana, que invoquen ambdues parts.

En conclusió, la desestimació de la sol·licitud dels agents resulta ajustada a dret, des del moment en què aquests no disposen d'un dret a modificar l'estat actual dels béns comunals que resulten afectats per l'avantprojecte, i el Comú pot decidir vàlidament, en base a les seves facultats dominicals, sobre el destí que pretén donar a aquests immobles.

Quart.- En darrer terme, els recurrents addueixen la vulneració del principi d'igualtat en base a que s'ha autoritzat en d'altres casos l'obertura de vials a través de terreny comunal, a diferència del que succeeix ara.

Aquesta al·legació ha de ser desestimada per un doble motiu. En primer lloc, perquè no s'aporta cap terme de comparació que permeti apreciar l'existència d'un tracte desigual en supòsits d'identica significació. I en segon terme perquè, com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el principi d'igualtat només resulta aplicable dins del de legalitat, de manera que no es pot aconseguir un resultat contrari a dret, pel simple fet que es pugui invocar algun precedent en tal sentit.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la part agent.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació dels Srs. D.M.V., F.C.C. i O.F.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 22 de setembre de 2000, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.